

Kirje motista.

Lääkintäväpeli Gribanovilta, joka kuten olemme kertoneet loikkasi Riihiön lohkolla puolellemme, tavattiin kirje, jonka hän oli saanut Leningradissa olevalta vaimoltaan. Kirje kuuluu suomennettuna sanasta sanaan näin:

Leningrad 7.12.

Päivää, rakas Misha! Lähetän sinulle paketin, kaikkea mitä pyysit. Mutta syötävää ei ole mitään. Saan leipää 125 gr. päivässä. Perunat ovat kokonaan loppuneet, eikä muitakaan ruokatarpeita voi ostaa, koska niitä ei ole.

Rakas Misha! Miten onkaan nälkä! Kaiken aikaa tekee mieli syödä, mutta ei ole ruokaa. Vain vettä juon. Kasvoni ovat kovasti turvoksissa. En jaksa kävellä, kauanko tätä vielä kestää? Ruokalassa tarjotaan hevosenlihaa, koirat ja kissat katoavat - ne syödään! En tiedä miten kestäme tämän nälän. Tänään esimerkiksi ei ole muuta syötävää kuin 125 gr. leipää ja keitettyä vettä. Ei ole sokeria, ei karamellejä. Täksi 10-päiväkaudeksi pienennettiin annoksia, annettiin vain 200 gr. lihaa, 200 gr. ryynejä ja 350 gr. makeisia - siinä kaikki. Söisin ruokalassa, mutta ei ole kuponkeja, siis on oltava ilman mitään (keitosta leikkasivat 25 gr.). Olen vihainen itselleni, etten matkustanut. Mitä minä jäin odottamaan? Niin, ymmärrät hän, voimat loppuvat, mutta hälytys on tulossa! Yleensä on niin paha olla, etten tiedä, miten jatkan tätä elämää.

Pistän tämän lapun pakettiin, ehkä onnistunkin.

Ole terveenä! Suutelen Sinua kovasti! Vieläkö tapaamme? Kirjoitahan, kun saat tämän! Sinun Arik'isi ja
Klaudiasi.

Uutiskatsaus

15.2.1942 klo 6.

PÄÄMAJAN TILANNETIEDOITUS 14.2. Rukajärven suunnalla hävittäjämme ampui-
vat 3 Hurricaneja alas, omia tappi-
ta ei ollut. Partiomme ovat Itä-Kar-
jalassa 300-miehisen vihollisosaaston
kimpussa, joka pakenee menetettyään
jo kaikki upseerinsa.

SUOMEN TALOUDELLINEN ASEMA on huomattavasti parantunut, lausui kansan-
ministeri Saksan - Suomen kauppaneu-
vottelujen päätyttyä.

KAKSI KOLMANNESTA SINGAPOREN SAARESTA
on jo japanilaisilla. Kaupunki kuuluu
muistuttavan maallista helvettiä
tulipalojen roihutessa kaikkialla. -
Palembangin lentotukikohtaa on pommi-
tettu Sumatran saarella.

2.Kpk. 3652 Yllätysupseeri.

Tänään

ratkeavat Rajajoen maastossa viestinhiihdon ja 18 km:n murtomaahiihdon mestaruudet.

Näin etukäteen näyttäisi siltä, että viestinhiihdossa 3. Komppanian porukka (Hakonen - Lantta - Kostiainen - Ikonen - Skön) perii melko ylivoimaisen voiton ja että toisesta tilasta kamppailevat tasaväkisinä 9.K., jonka puolesta hiihtävät Kosunen, Mielikäinen, Suhonen ja Kuuramaan veljekset, sekä 8.K., jota edustavat Tuomela, Hiltunen, Kinnunen, Vääränen ja Astikainen. Mutta yllätyksiä saattaa sattua.

18 km:n mestaruudesta taistelee 95 kovaa poikaa. Nimekkäimpien kilpailijain lähtönumerot: 40 Vanninen, 41 Gerdt, 63 Alén, 75 Konttinen, 81 Jokivirta. Joukkuekilpailussa voimme 1. ja 12. Komppanian näkyvän luottelon kärkipäässä.

Päivän haastattelu.

Korporaali Pekka Sopori

Suistamolta ja 13. Komppaniasta kertoi tarinan Laatokan kalliorannoilta:

"Olimme linjanvedossa, me tulenjohtueen viestimehet, mutta tapsi sattui loppumaan kesken. Rykmentti oli juuri lähtenyt hyökkäykseen, oli muistaakseni elokuun 17. päivä. Istuskelimme kalliolla ja odotimme tapsintuot-
tia. Etumaastosta otimme harhailevan vanjan vangiksi.

Hetken kuluttua juoksi metsästä toinenkin eksynyt vanja. Huusimme sille ruki veeriä ja ammuimmekin, mutta turhaan. Edellinen vanja huusi innokkaasti mukana ja neuvoi kaveriaan antautumaan. Se kyyristyi pitäen käsiään korvien tasalla. Menin kohti, mutta silloin vanja tempasi käsikranaatin hurstinsa alta. Ammuin mutta vanjalta mustuivat vain silmäkulmat. Se nakkasi käsikranaatin aivan jalkoihini. Potkaisin sen pois, eikä se sitten räjähtänytkään. Vanja paineli karkuun hirmuvauhtia, mantteli siltä jäi riukuaidan päälle, ja sinne se katosi kalliotöyräitten taakse."

Toinen korohoromies, sotamies Helge Muikku sai paremmalla tuurilla ryssän luutnantin vangikseen Pihlainten motin eteläpuolella. Muikku oli lähtenyt saikkavedenhakuun ottamatta mitään kättä pitempää nukaansa. Metsässä tuli vilusta puolikuollut ryssän luti vastaan. Ei se olisi oikein kernaasti luovuttanut kivääriään ja pistooliaan aseettomalle miehelle, mutta kun Muikku oikein ärjäisi, niin luutnantilta luulot haihtuivat. Suurta riemua kuului Muikku herättäneen kavereittensa joukossa tuodessaan saikkaveden saasta elävän luutnantin.